

Společný krok do školního roku 2013 – 14 aneb 8 zastavení nad ev. Jana

Studia pro skupinky – proč?

Pokuste se během doby, kdy budete studia dělat, Janovo evangelium přečíst celé, klidně i několikrát. Určitě vám to pomůže pochopit leckteré souvislosti, které v otázkách nebudou obsaženy a hlavně hlouběji poznat toto evangelium. Otázky míří na tělo, a jen když se takto využijí, bude studium dávat smysl. Doporučuji, aby si vedoucí setkání dopředu otázky prošel a případně je modifikoval na míru svojí skupinky. Protože ale studia jsou i v el. podobě, není problém si je projít dopředu a každý zvlášť se na setkání připravit. Minimálně ale doporučuji, aby každý účastník skupinky na další setkání přečetl kapitoly uvedené na začátku jednotlivých lekcí.

Ještě před tím, než se vrhnete do studií, pár faktografických vět k Janovu evangeliu.

Evangelium bylo sepsáno v Malé Asii, snad v Efezu koncem prvního století. Vzniklo v pohanském prostředí a pro pohanské posluchače, proto jsou v něm velmi podrobně rozváděny některé židovské zvyky a svátky. Klíčem k pochopení je autorovo vlastní prohlášení: J 20, 30 – 31. V tomto textu jsou pro pochopení evangelia velice důležitá slova: divy, věřit a život. První ukazuje, že vyprávění evangelia je postaveno na jistém počtu zázraků, Jan je však nazývá znamení (někde přeloženo div) a tím mají v jeho evangeliu zvláštní význam. V různých okolnostech ukazují na jeho božství. Navíc jich je sedm. Jedná se o:

Proměna vody ve víno - moc nad kvalitou

Uzdravení syna královského služebníka - moc nad prostorem

Uzdravení nemohoucího - moc nad časem

Nasyčení 5000 - moc nad množstvím

Chůze po moři - moc nad přírodou

Uzdravení slepého - moc nad nemocí

Vzkříšení Lazara - moc nad smrtí

Dalším slovem je víra. Slovo věřit je zde 98x, téměř vždy v slovesném tvaru, víra tedy má charakter činu.

Slovo život ukazuje na to, čeho je člověk účastný při svém spasení. Tedy nejedná se jen o živočišný život, ale i život nové povahy překračující do věčnosti.

Pouze u Jana o sobě JK hovoří jako o „já jsem“. Toto se opakuje 7x – chléb života, světlo světa, dveře ovčince, dobrý pastýř, vzkříšení a život, cesta, pravda, život a vinný kmen. Janovo evangelium ukazuje na Ježíšův osobní vztah k lidem – je zde 27 rozhovorů. Asi nejvíce z evangelíí je zde zdůraznění božství JK: 1, 1; 10, 30; 8, 58; 14, 9; 20, 28. Proti tomu ale stojí i jeho lidská stránka: byl unaven 4, 6, žíznivý 4,7, netrpělivý 6, 26, úzkostlivý 6, 67, prudký 8, 44, lítostivý 1, 35, starostlivý 13,8. Zajímavý je i popis duchovního růstu některých popsaných osobností: Nikodém, Filip, Tomáš, Marta a Marie a Marie,

matka Páně. Vidíme, že toto evangelium by vystačilo na mnoho a mnoho dalších studií, nicméně my se pokusíme ho alespoň stručně projít a udělat si vlastní obraz. Nejlepší bude... začít.

1. setkání

Jan 1 Prolog

1. Na počátku... Jan se jako jediný z evangelistů odvolává na stvoření (srv. Gn 1, 1 – 12). Tento úvod nás odkazuje na myšlenku, že svět ale ani náš život nebyl stvořen náhodně. Podívejme se však na ještě jeden aspekt související s počátkem. Jde o to, že naše historie nás ovlivňuje a to platí jak v dějinách národů, tak i v životě osobním. Co myslíte, že vás v životě v dobrém i ve zlém nejvíce ovlivnilo a jak se s tím vyrovnáváte?
2. Vv 14 čteme, že „slovo přebývalo mezi námi“. Z kontextu vidíme, že se jedná o Krista jako Slovo, zároveň „přebývalo mezi námi“ se dá přeložit „postavilo i mezi námi stan“. Může se jednat i o odkaz na starozákonní stánek smlouvy, kterým si Izraelci připomínali Boží neustálou přítomnost mezi nimi. Dnes bychom řekli, že Slovo (Kristus) se přebývá v našem obýváku, ložnici... Jak konkrétně Kristus přebývá v tvém životě (v práci, ve škole, v rodině atd.) a pokud nepřebývá, co je za problém? Jak tohoto „přebývání“ dosáhnout?
3. Od 15 verše čteme o Janu Křtiteli. Vidíme, že ho někteří ztotožňují s očekávaným Mesiášem, Jan to ale odmítá. Vztah mezi ním a Ježíšem charakterizuje vv. 27. Z Jana vidíme obrovskou pokoru a jasnou touhu, aby on byl pouhým nástrojem, skrze něhož oslaví Kristus. Srv. Ž 115, 1; Iz 64, 7. V čem nebo skrze co vidíš, že se skrze tebe oslavuje (nebo bys chtěl, aby se oslavoval) Kristus? Nesnižuje to naši důstojnost?
4. V textu čteme, že Ježíš na rozdíl od Jana křtí Duchem svatým. O tomto tématu bylo napsáno mnoho, asi všichni se ale shodnou, že Duch svatý je třetí osobou trojice a že bez D. sv. křesťanství není křesťanstvím, ale v lepším případě prázdnou naukou a souborem pouček. Z časových důvodů nemusíte diskutovat ne téma D. sv. ale sdílejte se se skupinkou, zda a jak ve vašem životě Duch svatý působí.
5. Povolání učedníků – všimněte si, že povolání učedníků se odehrává skrze řetězovou reakci, kdy jeden (budoucí) učedník říká druhému, koho viděl. Zároveň ale učedníci velmi rychle poznávají, kým Ježíš je – mnohem rychleji, než v Písmu mnohem vzdělanější náboženští vůdci. Jdou za Ježíšem bez předsudků, popř. si je rychle poopraví (Natanael) a tvoří si na Ježíše jiný pohled než tehdejší main – stream. Kdy naposledy ti Ježíš o sobě ukázal něco nového, něco, co tě přinutilo si na něj udělat trochu (nebo hodně) jiný pohled?
6. Jak jsi prožil nějaké oslovení od Ježíše?

Modlitby – návrh:

Vidět nově Ježíše, za působení Ducha svatého mezi námi a skrze nás, ze citlivost na Boží hlas a jeho povolání, za to, aby si Ježíš na P13 „postavil stan“, tedy aby jeho přítomnost byla mezi námi patrná a silná.

2. setkání

Jan 2 – 3 Ježíšovo představení

1. V uvedených kapitolách vidíme Ježíšův první zázrak (znamení), dramatickou scénu vyčištění chrámu, známý rozhovor s Nikodémem a znovu utvrzení Jana Křtitele, že není Mesiáš. Pojdme se nejdříve podívat na svatbu. Smyslem proměny vody ve víno zajisté nebylo ukázat nějaký kouzelnický kousek a tím udivit masy. Spojení svatby a vína je odkaz na nebeskou hostinu, která nás čeká, až uvidíme Ježíše tváří v tvář. Nakonec i na popisované svatbě to nejlepší přijde až na konec. Zároveň vidíme, že když se Ježíš něčeho jakoby dotkne, dějí se kvalitativní změny. Máš ve svém životě nějaké oblasti, o kterých víš, že by se jich Ježíš měl dotknout? Proměnit je? Něco, co jsi mu nevydal? O co se bojíš?
2. Další popisovaná scéna se týká vyhnání penězoměnců z chrámu. Je třeba vědět, že tyto lidé prodávali za chrámové peníze oběti (ovečky, holuby atd.). Tedy pomáhali lidem, aby tyto nemuseli zvířata táhnout sebou. Jenže se postavili na místa, kde měli přístup pohané a tím je vlastně vyřadili z chrámové bohoslužby a navíc z chrámu udělali orientální bazar. Jinými slovy se stalo, že pohanům byl vstup zakázán. Jenže toto se děje v církvi i dnes? Co myslíte, že nevěřící odpuzuje na církvi a čím může 13ka být kamenem úrazu pro nevěřící?
3. Ježíš se zde chová dost drsně... Nepřehnal to? Co ho tak vytočilo a čím nám může v tomto být inspirací (srv. Ž 69, 10)
4. Ve třetí kapitole se odehrává rozhovor s Nikodémem, kde Ježíš hovoří o novém narození. Pohovořte krátce o tom, co rozhodlo o vašem „narození z hůry“? Jmenujte jednoho nebo více lidí, za jejichž znovuzrození se modlíte a stručně pohovořte (stačí jen stručně) co můžete a chcete udělat pro to, aby uvěřili.
5. Vv 26, 29 – 30 Jan krásně ukazuje svůj vztah k Božím věcem a to jako reakci na to, že mu Ježíš bere popularitu. Zkuste v. 30 popsat do konkrétní reality vašeho života a rozhodování. Vyberte si jednu oblast a na ní verš popište. Buďte konkrétní, nemluvte, jak by „se to mělo“, ale jak to děláte nebo dělat chcete.
6. Kdybyste měli charakterizovat na základě těchto dvou kapitol Ježíše, jak byste to udělali (max. jedna věta).

Modlitby – návrh: Za konkrétní lidi, aby uvěřili, za odvahu vydat Ježíši to, co mu vydat máme, za horlivost, za moudrost jak zpřístupňovat P13 novým lidem.

3. setkání

Jan 4 – 5 Ježíšův přístup k různým lidem

1. Čtvrtá kapitola je charakteristická dlouhým rozhovorem PJK se Samařskou ženou (což mimochodem byl naprostý skandál – jednalo se jednak o ženu a jednak o Samařanku). Ježíš rozhovor stočí na ilustraci živé vody. Možná to zní abstraktně, ale pochopila to i zřejmě dost

jednoduchá žena... Přemýšlejte nad tím, čím lidé kolem vás zahání žízeň duše (i ženy to snad byli muži...) a jaké jsou naše náhražky za Boha, čím my „zavlažujeme“ naše duše.

2. Ježíš hovoří o uctívání, které není omezeno na místo (v tomto případě na Jeruzalém). Na jednu stranu je toto jasné, na stranu druhou i my někdy redukuje uctívání Boha na neděli nebo jiné „posvátné“ chvíle či prostory. Jenže uctívat Boha má mnohem širší kontext a hlavně není omezeno jen na místo či čas. Jak si představujete uctívání Boha v každodenním životě? Jak to praktikujete?
3. Samařanka se stává jednou z prvních misionářek mezi Samařany. Hovořila o tom, co jí Ježíš řekl. Jaké jsou vaše zkušenosti se svědectvím o Ježíši z posledních dnů, týdnů? Jak lidé reagovali? Co vám bránilo nebo naopak motivovalo hovořit o Ježíši?
4. Ježíš po tomto rozhovoru uzdraví malého chlapce a pak ochrnutého. Ani jeden zázrak není orámován (nebo vyvolán) něčí vírou, spíše se jedná o setkání se zoufalými lidmi, kteří potřebují pomoc, zároveň oba příběhy ukazují, že Ježíš je vládcem nad nemocí. Všimněte si, že JK zázraky okomentuje veršem 4, 48 (ohledně víry) a 5, 21 (slovy o vzkříšení, tedy že jde o víc, než o časný život). Přesto, že lidé Ježíšovi zázraky, mnoho z nich neuvěřilo a později řvali ukřižovat. Co jim bránilo v uvěření? Co brání lidem kolem nás?
5. V 5. kapitole čteme o konfliktu s farizeji, protože JK znesvěcoval sobotu, později ho nařknou, že se staví Bohu na roveň. Po tomto osočení Ježíše následuje jeho první delší řeč. Vv 39 je závažné obvinění farizeů vv. 39 – 40. Písmo znali, dokonce ho hluboce studovali, ale nepomohlo jim to. V čem zápasíš nejvíce ty, aby se ti Písmo nestalo jen literou? Jak jej „oživuješ“?

Modlitby - návrh: Za hašení žízně duše u pravého zdroje, za to, aby P13 byla místem, kde se lidé napijí, za to, abychom Boha ctili ve všem, co děláme, za odvahu k evangelizaci, za to, aby se nám Písmo nestávalo jen literou....

4. setkání

Jan 6 – 7 Ježíš jako zdroj života

1. Jedná se o rozsáhlé texty, z kterých vybereme pouze několik epizod. Čtete v. 6, 16. Uprostřed stoupajícího náporu davu, stoupající popularity, uprostřed mnoha potřebných, excitace davu z nasycení zástupu Ježíš odchází do samoty, aby nabral sílu... Jak se ti daří být sám? Jak praktikuješ „tiché časy“? Kde a jak nabíráš sílu?
2. Čtete v. 26, 48 – 51. Tento rozhovor trochu připomíná rozhovor o živé vodě, nicméně chleba, a mana, ke kterým se Ježíš přirovnává, dávají ještě další možnost výkladu a aplikace. Pokuste se najít několik charakteristik many (viz. Mojžíšovy knihy) a na tomto základě se pokuste najít podobnosti se vztahem k Ježíši.
3. V sedmé kapitole je dlouhý rozhovor o tom, zda Ježíš je Mesiáš. Čtete v 26 – 31. Vidíme, že názory na to, kým Ježíš je, se různí. Všichni o Ježíši mají podobné informace, všichni viděli některé zázraky, všichni... Vidíme, že informace nejsou oním klíčovým (jakkoli jsou důležité) zdrojem k přijetí víry v Ježíše. Pokuste se pohovořit i na základě doposud přečteného, jaké mohou být bloky pro setkávání se s Kristem pro nás. Hledejte odpovědi v textu a spojujte je se svými zkušenostmi. Hledejte nejen negativní příklady (většinou se jedná o farizeje), ale i

příklady pozitivní – tedy lidí, kteří se s Kristem setkali. Co myslíte, rozhodlo o tom, že v něj uvěřili?

4. V 7, 37 – 38. Ježíš hovoří o tom, že komu se on stane zdrojem života, z toho poplynou proudy živé vody. Ježíš zde ukazuje na Ducha svatého, zároveň ale ukazuje na to, že jeho následovníci mají potenciál být zdrojem života pro druhé. Setkal jsi se někdy s křesťanem, u kterého jsi viděl, že z něj „tečou proudy živé vody“? Jak ty můžeš být zdrojem života, inspirace pro svoje okolí? Pro svoje nejbližší?
5. Na konci sedmé kapitoly vidíme, že chrámová stráž, která měla Ježíše zatknout, tak neučinila. Důvodem bylo to, že strážné zastavily jeho slova. Byli jimi „přemoženi“. Kdy se ti něco podobného stalo? Lze se nějak „nastavit“ na to, aby ke mně Boží slovo hovořilo? Máš s tím nějaké zkušenosti?

Modlitby – návrh: O to, abychom se uprostřed shonu dokázali zastavit a soustředit na Krista, aby se nám Kristus a jeho slovo stávalo skutečným zdrojem inspirace a posily, o nové a inspirující zkušenosti s Kristem, aby se na P13 kázalo Boží slovo v moci, abychom byli inspirací k životu s Bohem pro svoje okolí.

5. setkání

Jan 8 – 9 Ježíš a opozice

1. Osmá kapitol začíná známým příběhem o skoro-kamenování ženy přistižené při cizoložství. Podle zákona měla být skutečně ukamenována, zároveň to ale nemohli udělat Židé, protože nesměli popravovat. Tedy ani jedna odpověď, kterou by Ježíš řekl, by nebyla správně. Jednou (kamenovat) by popudil Řím, druhou by se stavil proti zákonu. Jenže zde nešlo o ženu ani zákon, ale touhu Ježíše nachytat. Všimněme si, že rozhodující zlom nastane v okamžiku, kdy Ježíš pronese slova „kdo je bez viny ať první hodí“. Najednou tzv. spravedliví se odšourají pryč. Stalo nebo stává se vám, že vidíte na druhých velmi ostře jejich selhání a ne sobě až tak moc ne? Jak se tohoto postoje zbavit? Jak se s tím srovnáváte vy? (Srv. Mt 7, 1 – 5)
2. Čtete verše 21 – 36. Ježíš zde polemizuje a farizeji ale i dalšími. Je pravda, že Ježíš nikde naplno neřekne „jsem Ježíš, Boží syn“. Jenže z toho co dělal, jak o sobě mluvil v náznacích, to i tak mnozí poznali a jak čteme, uvěřili v něj. Nicméně ne všichni. Ježíš zde hovoří o hříchu a o svobodě, kterou dává jen Boží syn. Přečtěte si zvláště verš 32. Jak souvisí poznání pravdy se svobodou? Jaký zcela konkrétní vliv či dopad má ve vašem životě pravda a svoboda? Prožili jste něco z onoho osvobození, o kterém se zde píše? Čtete pro inspiraci následující úryvek: „Nelžete hlavně sám sobě. Kdo sám sobě lže a poslouchá vlastní lež, dochází k tomu, že žádnou pravdu, ani v sobě, ani kolem sebe nerozeznává, a tím upadá do neúcty k sobě a druhým. Nemá-li však úctu, přestává milovat...“. (Bratři Karamazovi)
3. Devátá kapitola začíná příběhem o uzdravení slepého. Pozorně si přečtěte otázku, kterou Ježíš dostává. V podstatě je stejná jako dnes – proč někteří lidé trpí? Provedli něco? Ježíš ale utrpení nespojuje s trestem. Jak se ale může trápení spojit s oslavou Boha? Jak se může nějaké vaše trápení spojit s oslavou Boha (v. 3). Buďte konkrétní!

4. Poté, co Ježíš slepce uzdraví, dostávají se na scénu opět farizeové, kteří se Ježíšem cítí stále více ohroženi. Všimněme si, že i dnes lidi – včetně lidí nábožensky založených Ježíš rozčiluje. Rozčiluje je mnohem více než slovo o Bohu, etice, církvi atd. Proč? Proč někdy Ježíš ohrožuje i nás i když víme, že to s námi myslí dobře?
5. Čtete verše 34 – 41. Ježíš hovoří o duchovní slepotě, o těch, kdo si myslí, že vidí. Srovnajte tento text s Iz 50, 10 – 11. Čtete následující komentář: *„Čtete o temnotě a o lidech, kteří nemají žádnou zář. Myslím, že každý z nás má ve svém životě nějakou temnotu v podobě úzkosti, strachu, nejistoty, hříchu, oblastí, které nemáme pod kontrolou, vztahů, nemoci, budoucnosti atd. Právě nám je myšlena výzva, doufejte a spoléhejte. Zvláštní je, že zde není dodatek, že nakonec přijde světlo. Snad přijde, snad ne... důležitější je, důvěra.“* Prožívali jste nebo prožíváte nějakou temnotu či slepotu, které jste si byli ale možná ani nebyli vědomi a přišli na ní až později? Jak z ní ven? Co bránilo farizeům (a nám) se z ní dostat a jak se do ní nedostat?

Modlitby – návrh: O odvahu vidět pravdu o nás samých a snahu některé věci řešit, o to, abychom se dokázali správně vyrovnávat s utrpením svým i druhých, abychom z centra životů neztráceli Ježíše, abychom nepropadali duchovní slepotě a měli kolem sebe ty, kteří nás dokáží korigovat.

6. setkání

Jan 10, 11, 12 Ježíš a život s ním nyní i poté

1. I když asi většina z nás nemá zkušenosti s ovce, přesto se pokuste vystihnout několik charakteristik dobrého pastýře, ke kterému se přirovnává Ježíš. Poté se sdílejte o tom, co z těchto vlastností je pro vás ve vztahu ke Kristu v poslední době dominantní.
2. Když čteme o tom, že pastýř vede, potom se nám možná vkrádá opak – slovo žene. Skutečně někdy spíše připomínáme stádo, kdy Ježíš je pro nás kovbojem. Jenže Ježíš nežene, ale vede. Jak se vyrovnáváš se shonem v životě? Jak čerpáš z „pastvin“, o kterých se v textu píše? Jak odpočíváš (opět – viz. text), máš čas na slyšení jeho hlasu (v.17)?
3. Centrálním příběhem v 11. Kapitole je vzkříšení Lazara. Nicméně příběh má mj. pointu zaznamenanou vv. 24 – 27. Ježíš ukazuje na nový život po vzkříšení. Jak moc myslíš na to, že tento pozemský život jednou skončí, že tu nebudeš navěky? Myslíš, že naděje vzkříšení a věčného života nějak ovlivňuje tvůj současný život? Jak konkrétně? Srv. s 1 Kor 15, 13 – 19)
4. Čtete 12, 1 – 8. Mytí nohou a mazání olejem byl výraz nejvyšší úcty, navíc stojí za zmínku i poznámka o tom že dům se naplnil vůní oleje. V předešlé kapitole je totiž psáno, že mrtvý Lazar již začal smrdět. Jakoby nám Jan sděloval, že služba Ježíši se proměňuje v něco dobrého. Oproti Mariině gestu stojí Jidáš, kterému se zdá tento akt zbytečným plýtváním. Vidíme zde srovnání velkorysosti a přílišné úzkoprsosti (i když se nakonec ukazuje, že Jidášovi nešlo o chudé, ale o vlastní kapsu). Jak jsi na tom s velkorysostí co se majetku a Božích věcí týká ty? Máš nějaký způsob, jak odděluješ to, co patří Bohu a co tobě? Máš nějaké zkušenosti s dáváním?
5. Čtete verše 22 – 27. Vidíme jeden za základních principů růstu Božího království (a přírody). Jen to co zemře, může dát ovoce. Neboli Bůh žehná nikoli našim přebytkům, ale našim

obětí. V jaké oblasti bojuješ o to, abys zemřel sám sobě? Podařilo se v tomto něco vybojovat? Můžeš to sdílet s ostatními?

Modlitby – návrh: O moudrost jak žít – abychom život jen neproběhli a nenechali se vláčet okolnostmi, abychom se nechali vodit na dobrou pastvu, aby nám realita vzkříšení byla motorem do života, abychom dokázali být náležitě velkorysí ohledně Božího díla, abychom se nebáli umírat sami sobě a viděli oblasti, kde je tak třeba.

7. setkání

Jan 13 – 17 Ježíšovy poslední dny a promluvy před zjetím

1. Jedná se o rozsáhlou část, která se nedá probrat ani na několika setkáních, proto pochopitelně vybereme jen něco. Všimněme si, že Ježíš se zcela stahuje z veřejné sféry a poslední dny před zatčením tráví pouze se svými učedníky. Zároveň jim předává některé klíčové myšlenky. Podívejme se na některé. 13, 1 – 14. Ježíš dělá to, co normálně bylo určeno sluhům. Kdosi toto nazval „k vedení službou“. Dnes si nemyjeme nohy, ale princip, který Ježíš ukázal, zůstává. Máš nějakou oblast, ve které tě Bůh vede, abys sloužil druhým? O co konkrétně jde a jak se ti to daří?
2. Petr Ježíšovu službu odmítá a pak jde do druhého extrému. Ježíš toto obrací na duchovní obmytí a obmývání. Jinak řečeno jednou pro vždy jsme byli obmyti, ale zároveň potřebujeme se znovu obmývat skrze pokání. Jakou částí tvého duchovního života je pokání? Jaké s ním máš zkušenosti? Jak ho praktikuješ? Jaký má vlastně pokání smysl?
3. Čtete J 15, 1 – 8. Jaké je zde naznačeno tajemství nesení ovoce? Co si pod slovem ovoce představuješ? Jak být blízko u kmene? Jak to praktikuješ konkrétně ty?
4. V 16 kapitole Ježíš hovoří o Duchu svatém jako o tom, který přijde místo něj. Pohovořte o několika rolích, které Duch svatý má, zkuste vycházet primárně z Jana a přidejte k tomu, zda to s tím, co Duch svatý bude konat, máte zkušenosti i vy. Buďte konkrétní.
5. Kapitola 17 je jedna z nejdelších Ježíšových modliteb. Jedná se o velmi osobní vyznání jeho vztahu k učedníkům. Čtete v. 13 – 21. Ježíš nezaslibuje učedníkům klidný život, hovoří o tom, že jsou i nejsou ze světa. Jinými slovy zde čteme o dvou světech – můžete je charakterizovat? Jak žít tak, abych v obou těchto dvou světech byl schopen existovat? Jak se ti to daří? Naznačuje něco Ježíš v tomto (ale i v předešlých) textech?

Modlitby – návrh: O postoj služebníka, o ochotu k pokání, o to, abychom nesli konkrétní ovoce a žili blízko u kmene, o působení Ducha svatého mezi námi, za schopnost žít ve světě a nebýt z něj.

Jan 18 – 21 Ukřižování a vzkříšení

1. Dostáváme se k závěrečným kapitolám Janova evangelia. Jako v kapitolách předešlých i zde je mnoho látky na výklad a studium, my se podíváme jen na některé vybrané texty. Čtete J 18, 9 – 27. Petr nejdříve riskuje život, když se postaví proti ozbrojené přesile stráží, aby za pár hodin zcela selhal a zapřel... Jak se takovýto zkrat může stát? Stalo se vám někdy něco podobného? Jak se vám daří přiznat se k víře?
2. Čtete J 18, 33 – 19, 16. Pilát evidentně neví proč Ježíše ukřižovat. Podle jeho slov na něm vinu nenalezl (a náboženství Židů ho nezajímá) a dokonce ho chtěl propustit. Co ho nakonec vede k tomu, že nakonec obrátí svůj postoj? Jak se vyrovnáváš s tlakem okolí? Pokud máš děti, jak jim pomáháš, aby tomuto tlaku odolali? Kde je pro tebe největší tlak přizpůsobit se?
3. Čtete v. 30. Ve slovech dokonáno se skrývá myšlenka, že to co Ježíš měl naplnit, to naplnil. V životě toho moc nestihl (měřeno našimi standarty), protože zemřel mladý. Přesto mohl vyznat dokonáno. To co bylo nejdůležitější, to dokončil. Co považuješ ve svém životě za nejdůležitější (nikoli důležité) a co bys chtěl dokončit? Jak tomu co je pro tebe nejdůležitější podřizuješ nebo přizpůsobuješ svůj život? Co bys měl případně změnit, aby to co je pro tebe nejdůležitější, se více odráželo v tvém životě?
4. J 20, 24 – 29. Vidíme, že i nejbližší přátelé PJK ztratili naději, nicméně po jeho vzkříšení se jejich postoje zcela mění. Určitou výjimkou je Tomáš, který zaujímá poněkud skeptický postoj. Ježíš mu však poskytuje „empirický důkaz“ (v.25 - 27). Co je pro tebe důkazem nebo spíše zdrojem jistoty, že Kristus nezůstal v hrobě, ale že žije? Jak se tato jistota odráží v tvém životě? Jak se odrážela minulý týden?
5. J 15 – 25. Přemýšlejme nad veršem 18. Poté, co se Kristus ptá, zda jej Petr miluje a toto orámuje výzvou k následování, hovoří o to, že Petr půjde tam, kam nechce... Prožíváš toto ve svém životě? V čem a jak se s tím vyrovnáváš?
6. Poslední verš, který společně přečteme je v. 20 – 21. Někdy se ohlížíme a klademe podobné otázky jako Petr – co bude s tímto. Kristus nás ale vyzývá, abychom druhého neřešili. Každý z nás má od Pána Boha svoji jedinečnou cestu a tu bychom měli hledat a přijmout...

Modlitby – návrh: O odvahu ke svědectví a přiznání se k Ježíši, o sílu ustát tlak okolí, o to, abychom si dokázali najít čas na to, co je v životě nejdůležitější, o život, v kterém se odráží realita vzkříšeného Pána, o lásku k Ježíši a sílu přijímat od něj o to, co se nám nelíbí.